

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Boderico ep[iscop]o. Cap[itulum]. xciiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurribus. Fo. ccxx.

ciuitatem nolanā campanie ad xpianos exterritos minandos. Sosium ecclesie meslenaten. et procurati ptecolane ecclesie diaconos et eutychetē et acacii cines nolane vrbis lacos xpianos in carcere clausit. Januarīus hō ep̄m benevolentē de xpianitate delatum tenerit: et sibi presentari mandauit. Quem cū ad deorum sacrificia nec blanditijs: nec minis inclinare posset. Iussit caminū ignis per triduum incendi: et ianuarīus interim custodie detentus inter flaminas immisit: qui oratione fusa cū angelis decantans in medio ignis deabulabat illebus. Qd dū milites ri mortheo presidi nūciascent: iussit caminū ignis aperiri. Et erūpens flāme plurimos paganoꝝ circumstantes peremit. Januarīus autē ex camino p̄filiuit: ita ut nec capili eius: nec vestimenta exuta in aliquo appareret. Qd dū p̄ses magis arribus attribuisset: iussit eū in custodia detineri. Die hō sequenti ante se adducti: et neruos de corpore ipsius separati: deinde iterū in carcere recipi: ut interim noua supplicia excogitasret. Ad quē venientes festus diaconus detinens lectorum beneuentane ciuitatis: et eius supplicijs condolentes: iussu eiusdem presidis detinuntur: et una cum ianuario vinculis mancipantur. Post hec dum timotheus ad ciuitatē ptecolanā transire vellet iussit oēs martyres prefatos cathenis vinculos ante currū suū protrahibi ad exemplū xpianorum: ipsosq; cunctos in amphitheatru eiusdem vrbis introducti: et viros eiusdem laxari. Sed mansuetate quasi ones ad pedes martyris procidebat. Quod cernens preses dictata sententia iussit eos oēs capite cediri. Statimq; lecta sententia: cū scri ad decollationē ducentur: cecus effectus est preses. Januarīus quoq; mox reuocatus rogauit: ut pro se ad deum suū oraret. Et cū pro illo orasset con festum lumen oculorum recuperauit. Quo viso miraculo fere quinq; milia gentilium cōuerit sunt. Preses hō in malum obstinatus hec videns: ianuarīus ad martyris una cū ceteris remisit: quē senex quidā rogauit: ut vestibus suis aliquid p̄ reliquis acciperet. Lui ep̄us post decollationem suam orarium suum ei se daturū promisit. Decollati sunt ergo sancti martyres: scz ianuarīus ep̄scopus festus et procuratus diaconi: desiderius lector: et acacius et eutyches. Sosius hō diaconus qui inter alios prop̄tior apparuerat in carcere est servatus: donec postmodū ab eo dē preside passus est: ut diceat infra in eius passione. ix. kalen. octobris. Januarīus autē post martyris suum seni apparuit: et orariū suū sanguine perfusum quo decollatus oculos terebat: eidē irradidit. Quē senex militibus ab eoz occisione redemptibus: in testimonio miraculi ostendit. Eadē autē hora qua sancti capite celi sunt: timotheus a demonio arreptus diuq; vexatus infeliciter exp̄trauit. Hater hō sancti ianuarīus in ipsa hora invībe beneuentana somniūvi

dit: q̄ filius eius p̄ aera ad celū volaret. Et dīē et horā notās inuenit ipm tunc palmā martyris suscepisse. ¶ Lū hō martyris dñi decollaretur: et orariū aī oculos teneret: digitū et vna cū capite abscissus excidit. Sed dū xpianū corp̄ ipm et ceterorū martyris nocte sepelire vellent: appa ruit eis ianuarīus eos admonēs ut digitū simul cū capite p̄scium regreret. Qd illi facere cura verū: et sc̄torū oīm corpora honorabiliter futra ciuitate sepelirūt. Qui passi sunt. xiiij. kal. octobris. De sancto Boderico ep̄o. Cap. xciiii.

Bodericus

ep̄s claruit apud merēsem ciuitatē rēpe theodeberti regis frācorū. Qui aquitania exortus p̄mo qđē miles egredius cū multas cōtra barba ros victorias obtinuisset: et corā deo et hoībus famosus esset: oculorū cecitare incurrit: nunq; tñ ipm pa rietia deseruit. Eadē autē tpe sc̄tūs arnulphus merēsi ecclie p̄sidebat. Bodericus autē ab āgelo monstrū ad ciuitatē merēsem venit: et ibidem in ecclia sc̄ti stephani p̄ homaryris et monitus fuerat ad dñū deuore orauit: et lumen quod dum amiserat recuperauit. Arnulphus autē ei carne p̄pinq; ipm in domū suā suscepit: et dī uina iustione p̄sdrū ordinauit. Deinde solitariā vitā eligens ep̄atus resignauit: et successore sibi godericū religū et heremū perit: ut sup̄a in ei gestis dictū est. xiiij. kal. septēbris. Bodericus autē ecclie merēsi: exēplis et doctrinis laudabiliter p̄fuit. ¶ Lū autē corp̄ sc̄ti arnulphi defuncti ad eccliahā suā cū ciuibus deferret: denenit ad villā hoīs ipm: ut illat transire haberet: quē videlz sc̄tūs arnulphus sept̄s in vita sua monst̄tū: nō potuerat a scelerib⁹ reuocare: dūq; ville appropiuqrēt oēs imobiles facti: ultra pcedere non volebat: eo q̄ sc̄tūs corpus illat transire nolebar: sed dū oēs ppter hoc hesitarent: et sola occasiū festinarer: occurrit eis vir fideliſ: q̄ eos ad villa suā atīā invitauit. Ad quam cācti cū tāta celeritate venerūt: ut volasse potius q̄ meaſte putarent: vbi dū vīnū non reperiatur: modicū ceruſie sc̄tō ep̄o oblate: adeo multiplicatū est: ut nocte illa cuncris ad poculum abundaret. Quicquid autē ī pace vir dñi. xiiij. kal. octobris: et tumulat⁹ faceret in ecclia merēsi.

De sanctis Pelco et Nilio ep̄iscopis et martyribus. Cap. xciv.

Eleus et nilus ep̄scopi apud palestinā martyris clauerūt. Qnī tēpore p̄secutionis et christianos sententis: p̄ confessio ne glorioſi nominis christiani: cū plurimiſ clericiſ detenti: et ignib⁹ consumptis: